

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 136 — Nr 164 z dnia 11.4.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminów zawierania umów i ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów.
- Poz. 137 — Nr 150 z dnia 16.4.1951 r. w sprawie sprawozdawczości w 1951 r. dotyczącej jednostkowych kosztów własnych niektórych wyrobów.
- Poz. 138 — Nr 153 z dnia 3.5.1951 r. w sprawie zasad i trybu opracowania operatywnych planów przewozu towarów kolejami normalnotorowymi.
- Poz. 139 — Nr 158 z dnia 3.5.1951 r. zmieniające Instrukcję nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.
- Poz. 140 — Nr 160 z dnia 4.5.1951 r. w sprawie planowania wewnątrzno-zakładowego.

Poz. 141 — Nr 167 z dnia 7.5.1951 r. w sprawie powierzenia Zjednoczeniu Przemysłu Muzycznego zbiórki i gospodarowania użytymi płytami gramofonowymi.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 142 — z dnia 27.4.1951 r. w sprawie obowiązku przestrzegania limitów inwestycyjnych, ustalonych w Planie 6-letnim, przy pracach przygotowawczych nad projektem Planu Inwestycyjnego na 1952 r. i pracach nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego.
- Poz. 143 — z dnia 3.5.1951 r. w sprawie wykładni § 3 zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 76 z dnia 26.2.1951 r. w sprawie składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych w zakresie eksportu i importu nieinwestycyjnego.
- Poz. 144 — z dnia 4.5.1951 r. w sprawie przekazywania opłat rodziców za korzystanie z domów zdrowia dziecka.
- Poz. 145 — z dnia 8.5.1951 r. w sprawie interpretacji zarządzenia o trybie zlecenia wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego.

136.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 164 z dnia 11 kwietnia 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminów zawierania umów i ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów.

Na podstawie art. 4 pkt. 2 i 3 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1949 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951 terminów zawierania umów, ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów (Monitor Polski nr A-10, poz. 156), wprowadza się następujące zmiany w liście jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych w zakresie dostaw maszyn i urządzeń technicznych, stanowiącej załącznik do zarządzenia:

1) w pozycjach 6 i 25 w rubryce „Odbiorca” skreśla się wyrazy: „CZ Państwowych Ośrodków Maszynowych”;

2) w pozycjach 7, 8, 13 i 26 w rubryce „Odbiorca” po wyrazach „Min. Rolnictwa i Reform Rolnych” dodaje się w na-

wiasie następujące wyrazy: „(z wyjątkiem CZ Państwowych Ośrodków Maszynowych)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 29 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

w porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO	J. Tokarski
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH	J. Dąb-Kociol

137.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

w sprawie sprawozdawczości w 1951 r. dotyczącej jednostkowych kosztów własnych niektórych wyrobów.

Na podstawie § 3 pkt. 2 uchwały nr 131 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie programu prac statystyczno-sprawozdawczych na rok 1951 (Monitor Polski nr A-19, poz. 244) i w związku z uchwałą nr 226 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości uspołecznionych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i planowania kosztów własnych (Monitor Polski nr A-28, poz. 360) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się na rok 1951 obowiązek sporządzania jednostkowych kalkulacji wynikowych na wyroby wy-

mienione w wykazach stanowiących załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych, które zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 97 z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej wielkiego i średniego przemysłu państwowego na 1951 r. obowiązane są do składania sprawozdań z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego wielkiego i średniego przemysłu państwowego na 1951 r.

3. Jednostkowe kalkulacje wynikowe należy sporządzać zgodnie z wzorem kalkulacyjnym, stanowiącym załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

4. Właściwi ministrowie mogą wprowadzić do wzoru kalkulacyjnego zmiany w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG i Ministrem Finansów.

§ 2. 1. Jednostki wymienione w § 1 ust. 2 przesyłają kalkulacje wynikowe jednostkom nadrzędnym w terminie do dnia 25 następnego miesiąca po okresie sprawozdawczym. Kalkulacje te przysyłać należy za pierwszy kwartał, jako kalkulację kwartalną, a następnie jako kalkulacje miesięczne.

2. Centralne zarządy przemysłów i jednostki równorzędne w oparciu o materiały określone w ust. 1 opracowują przeciętne średnie kalkulacje jednostkowe na wyroby produkowane przez podległe im zakłady i przesyłają je w formie sprawozdań co miesiąc w terminie 30 dni po miesiącu sprawozdawczym do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministerstwa Finansów oraz do właściwych Ministerstw. Do sprawozdań tych należy dołączyć kalkulację jednostkową z dwóch zakładów o najwyższym i najniższym koszcie jednostkowym oraz kalkulacje jednostkowe dla poszczególnych zakładów lub przedsiębiorstw, których produkcja ma cechy indywidualne.

§ 3. Do pierwszych sprawozdań wysyłanych na podstawie niniejszego zarządzenia powinny być dołączone kalkulacje wynikowe za rok 1950, a w ich braku — za III kwartał 1950 roku, dostosowane do warunków roku 1951.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 roku.

§ 5. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczas wydane zarządzenia w sprawach uregulowanych zarządzeniem niniejszym.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

I. Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego

- Połówki wieprzowe z uboju białego.
- Cwiartki wołowe.
- Tusze cielęce.
- Bekony eksportowe.
- Szynka (amerykańska chuda) — puszki 5 kg.
- Wieprzowina krajowa.
- Słonina świeża (bez skóry).
- Smalec.
- Kiełbasa zwyczajna.
- Kiełbasa krakowska półsucha.

II. Polskie Zakłady Zbożowe

- Mąka żytnia 97%.
- Mąka żytnia 82%.
- Mąka żytnia 60%.
- Mąka żytnia Steinmetz'a 97%.

- Mąka żytnia Steinmetz'a 82%.
- Mąka żytnia Steinmetz'a 60%.
- Mąka pszenna 97%.
- Mąka pszenna 72%.
- Mąka pszenna 50%.
- Mąka pszenna Grahama 97%.
- Mąka pszenna Grahama 72%.
- Mąka pszenna Grahama 50%.
- Mąka pszenna poślednia.
- Mąka pszenna biszkoptowa.
- Kasza jęczmienna 63%.
- Płatki owsiane.

III. Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego

- Masło ekstra wyborowe.
- Masło wyborowe.
- Masło stołowe.
- Kazeina kwasowa.
- Ser półtłusty tyłżycki.
- Ser topiony tyłżycki.

IV. „Bacutil“

- Jelita bydlęce cienkie.
- Jelita wieprzowe cienkie.
- Tłuszcz wieprzowy otokowy topiony.
- Żelatyna jadalna.
- Szczecina ściągalna podwójnie preparowana.

V. Centrala Rybna

- Śledzie wędzone (piklingi).
- Szprotki w oleju — puszki 300 g.
- Skumbria — puszki 300 g.
- Dorsz wędzony.

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

I. Centralny Zarząd Przemysłu Cukrowniczego

- Cukier biały kryształ.

II. Polski Monopol Spirytusowy

- Spirytus surowy.
- Spirytus odwodniony.
- Spirytus 92% — butelki 0,25 l.
- Wódka czysta 40% — butelki 0,5 l.
- Denaturat — butelki 1 l.
- Ocet spirytusowy 10% — butelki 1 l.

III. Polski Monopol Tytoniowy

- Papierosy — wszystkie gatunki w paczkach a 10, 12, 20 wzgl. 25 szt.
- Tytoń i machorka — wszystkie gatunki wg poszczególnych opakowań.
- Cygara — wszystkie gatunki wg poszczególnych opakowań.

IV. Centralny Zarząd Przemysłu Fermentacyjnego

- Słód krajowy.
- Piwo 10⁰ lekkie markowe butelkowe.
- Piwo 7⁰ lekkie beczkowe.
- Piwo 7⁰ lekkie butelkowe.
- Piwo 9⁰ lekkie beczkowe.
- Piwo 9⁰ lekkie butelkowe.
- Piwo grodziskie.
- Piwo pełne beczkowe.
- Piwo pełne butelkowe.
- Piwo mocne beczkowe.
- Piwo mocne butelkowe.
- Piwo słodowe beczkowe.
- Piwo słodowe butelkowe.

V. Zjedn. Przem. Drożdżowego

- Drożdże piekarskie prasowane — paczki 0,5 kg.
- Drożdże piekarskie suszone — paczki 0,5 kg.
- Drożdże pastewne suszone.

VI. Centralny Zarząd Przemysłu Tłuszczowego

- Olej rzepakowy surowy.
- Olej rzepakowy rafinowany — butelki 0,5 l.
- Margaryna w opak. 0,5 kg.
- Pasta do obuwia czarna — pudełko 40 g.

5. Pasta do podłóg bezbarwna — pudełka 400 g.
6. Mydło do prania 57⁰/₀.
7. Proszek do prania 15⁰/₀ — paczki 0,5 kg.

VII. Zjednoczenie przemysłu Ziemiaczanego

1. Mączka ziemniaczana superior.
2. Syrop ziemniaczany.
3. Płatki ziemniaczane.
4. Klej kazeinowy.

VIII. Zjednoczenie Przemysłu Kosmetycznego

1. Pasta do zębów Nivea w tubach.
2. Krem sportowy Nivea w pud. 20 g.
3. Mydło toaletowe w opak. 100 g.
4. Woda kwiatowa „Miraculum“ but. 100 g.

IX. Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego

1. Landryny w puszkach 1 kg.
2. Cukierki nadziewane (owocowe) zawijane.
3. Czekolada twarda mleczna tabliczki 100 g.
4. Czekolada twarda desesowa tabliczki 100 g.
5. Kakao torebki 100 g.
6. Herbatniki.

X. Zjednoczenie Przemysłu Surogatów Kawowych i Namiatków Spożywczych

1. Kawa domowa — paczki 0,5 kg.
2. Kostki bulionowe.
3. Makaron 50⁰/₀ krótki.
4. Płatki owsiane górskie — paczki 0,5 kg.

XI. Centrala Zielarska

1. Olejek miętowy.
2. Rumianek suszony.
3. Zioła („Cholagoga“ nr 10 wątrobiane) — paczki 0,25 kg.

XII. Centralny Zarząd Przemysłu Owocarsko-Warzywniczego

1. Marmolada wyborowa miękka — skrzynki 5 kg.
2. Syrop wiśniowy — butelki 0,5 l.
3. Winogrowe półsłodkie — butelki 0,7 l.
4. Ogórki konserwowe — puszki 5 kg.
5. Koncentrat pomidorowy 20⁰/₀ — puszki 0,25 kg.
6. Płynny owoc jableczny — butelki 0,5 l.

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

I. Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego

1. Koks wielkopieczowy.
2. Surówka martenowska — przeróbka zwykła.
3. Surówka odlewnicza — normalna stała.
4. Stal surowa martenowska (wlewki).
5. Szyny normalnotorowe.
6. Platforma kolejowa.
7. Zestaw kołowy Typ C-2 (wg rysunku 3309).
8. Blacha cienka czarna gr. 1 mm.
9. Rury bez szwu — ocynkowane, gazowe, śr. norm 1 cal ang.

II. Centralny Zarząd Kopaln. Rudy Żelaznej

1. Ruda żelazna (wydobycie).

III. Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych

1. Cegła szamotowa normalna — 250x123x65.
2. Cegła krzemionkowa normalna — 250x123x65.

IV. Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych

1. Ruda cynkowa — ołowiana surowa (wydobycie).
2. Rudy miedzi surowe (wydobycie).
3. Cynk hutniczy.
4. Cynk elektrolityczny.
5. Ołów rafinowany.
6. Blacha cynkowa gr. 1 mm.
7. Miedz elektrolityczna (katodowa)

V. Centralny Zarząd Budowy Maszyn Ciężkich

1. Kocioł do parowozów normalnotorowych.
2. Grzejnik (radiator) Nr 2 — 36 kg.
3. Pompa odśrodkowa K.
4. Pompa odśrodkowa 40 D.
5. Napęd typu „25S“.

VI. Centralny Zarząd Ogólnej Budowy Maszyn

1. Betoniarka 400 l.
2. Transporter 15 m.
3. Dźwig budowlany.
4. Żuraw budowlany.

VII. Centralny Zarząd Przemysłu Maszyn i Narzędzi Rolniczych

1. Żniwiarka 5 z
2. Młocarnia MGC-6
3. Pług ciągnikowy G - 26
4. Pług konny bezkoleśny „Piorun Nr 1“
5. Kultywator konny UFCV11
6. Siewnik nawozowy SN2 Kujawiak.

VIII. Centralny Zarząd Przemysłu Maszyn Włókienniczych

1. Krosno jedwabnicze mod. B
2. Krosno automatyczne.

IX. Centralny Zarząd Przemysłu Obrabiarkowego i Narzędzi

1. Wiertarka kadłubowa WII - 25
2. Strugarka podłużna 2HB - 2000
3. Frezarka 4Fx
4. Strugarka poprzeczna
5. Tokarka pociąg. szyb. Typ TUS 230 x 1500
6. Wytaczarka HWC
7. Gazomierz V2
8. Wodomierz młynkowy do zimnej wody średn. 125 mm.

X. Centralny Zarząd Przemysłu Wytwarzania Wyrobów Metalowych

1. Butla stalowa do tlenu 40 l. (bez zaworu)
2. Beczka ocynkowana 200 l.
3. Wanna kapielowa K - 151
4. Rura kanalizacyjna PN i LD
5. Garnek prosty fig. 501/18 cm
6. Druć żelazny, goły, twardy f 3
7. Lina splotowa z drutu ocynk. 6 x 19 x 0,4
8. Gwóźdź „3“ (trzy calowy)
9. Puszka rybna na skumbrie 150 x 65 x 38
10. Nóż nierdzewny Gerlacha 16 N
11. Widelec nierdzewny Gerlacha 16 N
12. Łyżka nierdzewna Gerlacha 16 N.

XI. Centralny Zarząd Przemysłu Taboru i Sprzętu Kolejowego

1. Parowóz Typ ER z tendrem (eksport)
2. Parowóz tendrzak Typ „LAS“
3. Parowóz tendrzak Typ „Ferrum“
4. Wagon towarowy Typ 53W (eksport)
5. Wóz tramwajowy motorowy.

XII. Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego

1. Ciągnik „Ursus“ 45 KM na kołach
2. Ciągnik „Ursus“ 45 KM na ogumieniu
3. Samochód „Star“ 20
4. Motocykl SHL
5. Rower turystyczny męski
6. Przyczepa 3 - t.

XIII. Centralny Zarząd Przemysłu Maszyn Elektrycznych

1. Transformator olej. 120 kVA (600 kV)
2. Silnik elektryczny SZD. 94/FK.7.5/4/V/220/380.
3. Licznik RFK 1

XIV. Centralny Zarząd Przemysłu Teletechnicznego

1. Lampa radiowa UCH - 21
2. Łącznica telefoniczna
3. Odbiornik radiowy „Pionier“
4. Żarówka normalna 220V — 60 W.

XV. Centralny Zarząd Przemysłu Kablowego i Izolacyjnego

1. Przewód Dg 1 mm².
2. Kabel miedziany KFTA 2 × 6 mm² — 1kW.
3. Kabel aluminiowy AKITA 2 × 6 mm² — 1kW.

XVI. Centralny Zarząd Przemysłu Okrętowego

1. Tona konstrukcji na pochylni.
2. 1 Tona wyposażenia.

XVII. Centralny Zarząd Energetyki

1. Energia elektryczna.

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

I. Centralny Zarząd Przemysłu Bawelnianego

1. Wątek n/kopkach — 34.
2. Osnowa krzyżowana — 54 2.

3. Wapno palone budowlane.
4. Kamień wapienny.

XVIII. Zjednoczenie Przemysłu Izolacyjnego

1. Papa smołowana Nr 100.
2. Papa bitumiczna Nr 100.
3. Płyty izolacyjne „eternit“.
4. Płyty korkowe.

XIX. Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego

1. Szkło okienne tafłowe 2 mm.
2. Butelka piwna.
3. Szkło zbrojone.
4. Balony szklane nieopakowane.
5. Butelki monopolowe 0,5 litra.

XX. Zjednoczenie Przem. Przetw. Pap. i Mat. Biurowych

1. Ołówki zwykłe.
2. Ołówki kopiowe.
3. Bruliony 100 kartkowe.
4. Matryce.
5. Kalka maszynowa.
6. Pudełka PMT.

XXI. Zjednoczenie Przemysłu Kamiennego

1. Brukowiec.
2. Kostka granitowa.
3. Tłuczeń.
4. Blok granitowy.
5. Blok marmurowy.
6. Płyty okładzinowe piaskowcowe.
7. Płyty okładzinowe marmurowe.

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

I. Centralny Zarząd Przemysłu Syntezy Chemicznej

1. Azotniak 20,5%.
2. Saletrzak.
3. Kwas azotowy, techn. 100%.
4. Karbid surowy 75%.
5. Amoniak syntetyczny.
6. Saletra wapniowa.
7. Chlorobenzen.
8. Chlor gazowy.

II. Centralny Zarząd Przemysłu Barwników i Półproduktów

1. Kwas solny techn.
2. Kwas siarkowy.
3. Chlorobenzen.
4. Anilina.
5. Siarczan sodu kalcynowany.
6. Litopon.
7. Betanaftol.

III. Centralny Zarząd Przemysłu Nieorganicznego

1. Soda kalcynowana.
2. Soda kaustyczna.
3. Kwas solny techn.
4. Litopon.
5. Siarczan sodu kalcynowany (sól glauberska).
6. Sadza aktywna.

IV. CZP Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych

1. Kwas siarkowy 60% Be.
2. Kwas siarkowy 66% Be.
3. Superfosfat 18%.

V. Centralny Zarząd Przemysłu Gazów Technicznych

1. Tlen sprężony.

VI. Centralny Zarząd Przemysłu Farmaceutycznego

1. Penicylina fiol. 100.000 j. m.
2. „ „ „ 200.000 j. m.
3. Kwas acet. salic. 1 kg.
4. Polopiryna w tabl.
5. Cibalgina.
6. Witamina „C“.
7. Cibazol (sulfatiazol).

VII. Centralny Zarząd Przemysłu Włókien Sztucznych

1. Przędza sztucznego jedwabiu na stożkach.
2. Włókno cięte — argona.

VIII. Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego

1. Miazga drzewna biała.
2. Celuloza siarczynowa niebielona odwodniona.
3. Celuloza siarczynowa bielona.
4. Celuloza siarczynowa niebielona (sodowa).
5. Papier gazetowy rotacyjny 50 gm — role.
6. Zeszyty 16-kartkowe.

X. Centralny Zarząd Przemysłu „ERG“

1. Opony samochodowe ciężarowe 750×20
2. Dętki samochodowe ciężarowe 750×20
3. Opony rowerowe fartuchowe 28×1,75
4. Dętki rowerowe fartuchowe 28×1,75

IX. Centralny Zarząd Przemysłu „ERG“

2. Wyroby wg uznania Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

XI. Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farb i Lakierów

2. Wyroby wg uznania Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 150 z dnia 16 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z

ważniejszych wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Górnictwa.

I. Przemysł Węglowy

1. Węgiel kamienny.
2. Węgiel brunatny.
3. Brykiety z węgla kam.
4. Brykiety z węgla brunat.

II. Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego

- a) K o p a l n i c t w o :
 1. Ropa.
 2. Gaz ziemny.
 3. Gazolina surowa.
- b) R a f i n e r i a :
 1. Przeróbka ropy.
 2. Gazolina surowa.
 3. Smary.

III. Centralny Zarząd Przemysłu Koksochemicznego

1. Koks.
2. Gaz koksowniczy.
3. Smoła surowa.
4. Benzol surowy.
5. Pak.
6. Regeneracja oleju.

IV. Zakłady Budowy Maszyn Przemysłu Węglowego

1. Wrębówki ścianowe SEKE 40.
2. Wrębówki chodn. DSS 20.
3. Wrębówki chodn. DSE 20.
4. Maszyny wiertnicze obrót. „QRAELIUS“.
5. Wózki kopalniane.
6. Taśmy transportowe (produkcja).

V. Centralny Zarząd Gazownictwa

1. Gaz.
2. Koks.

VI. Przemysł Solny

1. Sól kam. szara.
2. Sól warzona.
3. Sól kam. biała.
4. Sól warzona biała.

VII. Centrala Dostaw Drzewnych Przem. Węglowego (łącznie z ekspozyturami:

1. Kopalniaki (prod. Ekspozytur.).
2. Tarcica iglasta.
3. Tarcica liściasta.

VIII. Zakł. Mater. Budowl. PW

1. Cegła zwykła.
2. Cegła ostrópalna.

IX. Przemysł Torfowy

1. Ściółka torfowa.
2. Płyty izolacyjne z torfu.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 153 z dnia 3 maja 1951 r.

w sprawie zasad i trybu opracowania operatywnych planów przewozu towarów kolejami normalnotorowymi.

Dla zapewnienia wykonania przez Polskie Koleje Państwowe zadań postawionych w zakresie racjonalizacji przewozów i poprawy wskaźników techniczno-ekonomicznych oraz dla ściślejszego związania planów przewozów z planami produkcji przemysłowej i obrotu towarowego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zasady i tryb planowania operatywnego przewozów towarowych kolejami normalnotorowymi wg Instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Operatywne plany przewozów towarowych sporządzają jednostki gospodarcze podległe Ministrom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Leśnictwa, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Ministrowi Kolei.

§ 3. Minister Handlu Zagranicznego wyda w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego instrukcję o planowaniu przewozów towarowych dla jednostek handlu zagranicznego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 maja 1951 r., przy czym planowanie przewozów wg zasad przyjętych w załączonej Instrukcji należy rozpocząć w III kwartale 1951 r.

§ 5. Równocześnie traci moc obowiązującą Instrukcja o planowaniu przewozów towarowych wprowadzona zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 6/pf z dnia 4 września 1950 r.

1 załącznik (Instrukcja).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. dr St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 153 z dnia 3 maja 1951 r.

I N S T R U K C J A

o operatywnym planowaniu przewozów towarowych na kolejach normalnotorowych w roku 1951

I. OGÓLNE WPROWADZENIE.

1. Wstęp.

Plan przewozów towarowych jest nieodłączną częścią planu rozwoju gospodarki narodowej. Rozmiary przewozów kształtują się w ściślejszej zależności od poziomu produkcji, obrotu towarowego i spożycia. Plan przewozów towarowych opiera się na planach produkcji przemysłowej, rolniczej i leśnej, na planie obrotu towarowego i innych planach gospodarki narodowej.

Jednocześnie plan przewozów towarowych jest podstawą całego planu transportowego. Określa on charakter i tempo rozwoju gospodarki transportowej. Jest tym planem, od którego w decydujący sposób zależne są dalsze plany transportowe, a więc plan eksploatacyjno-techniczny, zaopatrzenia materiałowego, zatrudnienia i inne. Możliwie dokładne ustalenie zadań planowych w dziedzinie przewozów towarowych

kolejami normalnotorowymi ma ogromne znaczenie dla całości gospodarki narodowej.

Dla sprawnego funkcjonowania życia gospodarczego niezbędne jest pogłębienie dotychczasowego planowania przewozów towarowych w sensie ściślejszego związania planów przewozów z planami produkcji i obrotu towarowego.

Planowanie operatywne, skracając czasokres planowania, konkretyzuje zadania planu rocznego, a z drugiej strony jest narzędziem bieżącego działania, zapewniając kontrolę wykonania planu rocznego. Wszystkie organizacje gospodarcze, przemysłowe i handlowe muszą mieć na uwadze, że od właściwego zaplanowania przewozów towarowych, od dokładności ujęcia zapotrzebowania na usługi przewozowe zależeć będzie nie tylko właściwe wykonanie zadań przez PKP, ale i zrealizowanie ich własnej produkcji i sprawne funkcjonowanie obrotu towarowego.

2. Cel i zadania planu.

Dla zapewnienia prawidłowego wykonania zadań planowych na Polskich Kolejach Państwowych w ramach planu rocznego zachodzi konieczność opracowania operatywnych, a to kwartalnych, miesięcznych i pięciodniowych planów przewozowych. Plany operatywne powinny ustalać zadania przewozowe planu rocznego na okres kwartału i miesiąca odpowiednio do konkretnych warunków gospodarczych, istniejących w danym okresie w taki sposób, aby można było prawidłowo zorganizować pracę przewozową kolei.

Operatywne plany przewozów powinny być opracowane i realizowane przy ściślejszej współpracy i współdziałaniu nadawcy i przewoźnika, zabezpieczającej sprawny przebieg przewozów, pełne pokrycie zapotrzebowania na usługi przewozowe przy zachowaniu racjonalnej oszczędnej gospodarki taborem i urządzeniami przewozowymi kolei.

Operatywne plany przewozów powinny mobilizować zdolność przewozową kolei, powinny przyczynić się do racjonalizacji przewozów towarowych i stworzyć warunki dla usprawnienia pracy ruchowej.

Operatywne plany przewozów towarowych powinny ustalać:

- 1 — wielkość masy towarowej do przewozu różnymi środkami transportu obliczoną w ścisłym powiązaniu z planem produkcji lub skupu;
- 2 — wielkość masy towarowej w tonach i wagonach przeznaczonych do przewozu koleją normalnotorową w danym okresie z rozbięciem na podstawowe grupy towarowe;
- 3 — zadania przewozowe nadawców przesyłek towarowych;
- 4 — zadania w zakresie naładunku dla poszczególnych DOKP dla Oddziałów Eksploatacyjnych i stacji kolejowych.

3. Zasady planowania przewozów.

Operatywne plany przewozów towarowych sporządzają w zasadzie bezpośredni nadawcy masy towarowej.

A. W obrocie krajowym przewozu towarowe planują:

- 1) dla masy towarowej pochodzącej z produkcji przemysłowej (towary przemysłowe) — organizacje przemysłowe, tzn. zakłady produkcyjne, Zjednoczenia Przemysłowe, Centralne Zarządy Przemysłów, Ministerstwa Przemysłowe;
- 2) dla masy towarowej pochodzącej ze skupu — właściwe organizacje handlowe, tzn. punkty skupu, Ekspozytury Handlowe, Centrale Handlowe, Ministerstwo Handlu Wewnętrznego;
- 3) dla masy towarowej pochodzącej z produkcji przemysłowej — organizacje handlowe żelazi:

 - a) istnieje jednocześnie porozumienie w tej sprawie z właściwym producentem co do planowania przewozów przez daną organizację handlową a wykluczające dublowanie planowania przewozów,
 - b) jeżeli masa towarowa nadawana jest z własnych magazynów organizacji handlowej do innego magazynu lub do punktu sprzedaży (tzw. przewozy wtórne);
 - 4) w pozostałych przypadkach — bezpośredni nadawcy masy towarowej, chyba, że istnieje inne porozumienie między odpowiednimi organizacjami gospodarczymi (jak np. w pkt. 3-a).

B. W obrocie zagranicznym przewozy towarowe planują:

1) W odniesieniu do eksportu — te same organizacje i na tych samych zasadach co w obrocie krajowym (pkt. od 1 do 4);

2) W odniesieniu do importu — odpowiednie Centrale i Biura Handlu Zagranicznego, F-ma C. Hartwig oraz Ministerstwo Handlu Zagranicznego;

3) W odniesieniu do tranzytu — Ministerstwo Kolei w oparciu o dane polskich sekcji: Polsko-Czechosłowackiej Komisji Komunikacyjnej, Polsko-Węgierskiej Podkomisji Komunikacyjnej, Polsko-Bułgarskiej Podkomisji Komunikacyjnej oraz na podstawie porozumienia z kolejami sąsiednimi.

W planach przewozów towarowych należy uwidoczniać te środki transportowe, które odgrywają zasadniczą rolę w doprowadzeniu przesyłki do odbiorcy. I tak np. jeżeli przesyłki nadawane są na kolej nie bezpośrednio z boczniczy danego zakładu, ale załadunek poprzedza dowiezienie towaru do stacji za pomocą transportu samochodowego lub konnego, należy planować w myśl niniejszej instrukcji tylko przewóz koleją. Podobnie nie planuje się przewozów innymi środkami transportu, jak żegluga śródlądowa, koleje dojazdowe, koleje linowe, własne transporty kolejowe, jeżeli uczestniczą one w przewozie planowanej masy towarowej w charakterze pomocniczego środka transportowego.

Planuje się natomiast przewozy innymi aniżeli kolej środkami transportowymi, jeżeli odgrywają one w procesie przewozowym rolę zasadniczego środka transportowego doprowadzającego przesyłkę do odbiorcy. I tak np. należy planować przewozy towarowe samochodowe, jeżeli doprowadzają one przesyłkę do odbiorcy. To samo dotyczy i innych środków transportowych, jak żegluga śródlądowa, koleje dojazdowe, koleje własne itp.

Przykładowo, jeżeli zakład produkcyjny nadaje do przewozu przesyłkę samochodem ciężarowym, który zawozi towar na stację kolejową i tam ponownie ładuje do wagonu kolejowego — przewóz planuje się tylko raz dla kolei, jako zasadniczego środka przewozu, przy czym planuje przewozy ta sama organizacja tzn. zakład produkcyjny. Inny przykład: zakład wysyła towar koleją do magazynu organizacji handlowej, towar składowy się w magazynie, a następnie po pewnym czasie wysyła się również koleją do punktu sprzedaży. I tu przewóz planuje się dwukrotnie, raz przez zakład produkcyjny, drugi raz przez odpowiednią organizację handlową.

4. Rodzaje planów.

Na podstawie niniejszej instrukcji opracowuje się operatywne plany przewozów towarowych na okres kwartału, miesiąca i pięciu dni. Plany opracowywane są przez nadawców przesyłek kolejowych (całowagonowych) i przez jednostki Polskich Kolei Państwowych. Plany kwartalne i miesięczne opracowywane są na podstawie podstawowego planu nadawcy, tj. dla zakładu przemysłowego — planu produkcji, dla organizacji handlowej, punktu skupu — planu skupu.

Operatywne plany przewozów są sporządzane oddolnie przez bezpośrednich nadawców masy towarowej.

Plany kwartalne i miesięczne określają poprzez przejście z wielkości cyfr produkcyjnych na cyfry przewozu, a następnie na cyfry przewozu kolejowego, załadunek na poszczególnych stacjach, oddziałach eksploatacyjnych i DOKP.

Pięciodniowe plany — zadania precyzują dokładnie załadunek na poszczególne dni planu podając też punkt docelowy przewozu (st. kolejową przeznaczenia).

II. TRYB SPORZĄDZENIA PLANU.**5. Plan kwartalny.****A. Plan sporządzony przez organizację przemysłową.**

1. Zakład przemysłowy (przedsiębiorstwo) na podstawie planu (lub projektu planu) produkcji opracowuje projekt planu kwartalnego przewozów towarowych. Projekt planu opracowany jest na trzech wzorach, a mianowicie: na wzorze nr K1 — sporządzone jest „Zestawienie pomocnicze dla planu przewozów towarowych na kwartał....”, na wzorze nr K2 — „Plan przewozów towarowych na kwartał....” oraz na wzorze nr K3 — „Plan przewozu towarów kolejami normalnotorowym na kwartał....”. Komplet wzorów K1, K2 i K3, podpisanych przez dyrektora (kierownika) za-

kładu stanowi projekt planu przewozów towarowych na dany kwartał.

Wzory te sporządzone są w dwóch egzemplarzach, przy czym 1 egzemplarz pozostaje na zakładzie, a drugi wręcza się na odprawie na 5 dni przed planowanym kwartałem we właściwej komórce transportowej Centralnego Zarządu Przemysłu.

2. Po otrzymaniu z podległych zakładów (przedsiębiorstw) projektu planu — Centralny Zarząd Przemysłu (Zjednoczenie) analizuje nadesłany materiał, przy czym w szczególności sprawdza rubryki dot. wielkości produkcji, obrotu magazynowego, zużycia wewnętrznego itp. Również Centralny Zarząd Przemysłu (Zjednoczenie) analizuje rozbiście masy towarowej na poszczególne środki transportu. We wzorze nr K3 analizuje Centralny Zarząd Przemysłu średni ładunek 1 wagonu oraz inne dane umieszczone w projekcie planu, wprowadzając wszędzie w miarę potrzeby korekty.

Następnie Centralny Zarząd Przemysłu sporządza na podstawie nadesłanego z zakładu materiału projekt planu CZP. Projekt ten opracowuje się na wzorach nr K4, K5 i K6.

Wzory te są odpowiednikami zakładu i zawierają: wzór nr K4 — „Zestawienie pomocnicze dla planu przewozów towarowych na kwartał....”, wzór nr K5 — „Plan przewozów towarowych na kwartał....” i wzór nr K6 — „Plan przewozu towarów kolejowymi normalnotorowymi na kwartał....”.

Wzory powyższe stanowią zsumowanie odpowiednich danych z wzorów zakładu (przedsiębiorstw) poprzedzone analizą i ewentualną korektą.

Komplet wzorów K4, K5 i K6 podpisany przez Dyrektora Naczelnego CZP stanowi projekt planu Centralnego Zarządu Przemysłu (Zjednoczenia).

Wzory te sporządzane są w trzech egzemplarzach, przy czym 1 egzemplarz pozostaje w CZP, a dwa pozostałe wręcza się na 30 dni przed planowanym kwartałem we właściwej komórce transportowej Ministerstwa.

B. Plan sporządzony przez organizację skupu.

3. Punkt skupu, na podstawie planu (lub projektu planu) skupu, opracowuje projekt planu kwartalnego przewozów towarowych. Projekt planu opracowany jest na trzech wzorach, a mianowicie na wzorze nr K1a — „Zestawienie pomocnicze dla planu przewozów towarowych na kwartał....”, na wzorze nr K2 — „Plan przewozów towarowych na kwartał....” oraz na wzorze nr K3 — „Plan przewozu towarów kolejami normalnotorowymi na kwartał....”.

Komplet wzorów nr K1a, K2 i K3 podpisanych przez kierownika punktu skupu stanowi projekt planu przewozów towarowych na dany kwartał.

Wzory te sporządzane są w dwóch egzemplarzach, przy czym 1 egzemplarz pozostaje na punkcie, a drugi wręcza się na odprawie na 45 dni przed planowanym kwartałem we właściwej komórce transportowej Centrali Handlowej.

4. Po otrzymaniu z podległych punktów skupu, projektów planu — Centrala Handlowa (Ekspozytura) analizuje nadesłany materiał, sprawdzając w szczególności dane dotyczące wielkości skupu, obrotu magazynowego, zużycia wewnętrznego i miejscowego itp.

Centrala Handlowa (Ekspozytura) analizuje prawidłowość rozbięcia masy towarowej na poszczególne środki transportu, wielkość średniego ładunku wagonu towarowego i inne dane umieszczone w projekcie planu. W przypadkach jeżeli Centrala stwierdzi nieprawidłowość w danych podanych przez punkty skupu — koryguje dane, wprowadzając do projektu planu — wielkości poprawione. Następnie Centrala Handlowa (Ekspozytura) sporządza na podstawie nadesłanego z terenu materiału — projekt planu Centrali na wzorach K4a, K5 i K6.

Wzory te są odpowiednikami wzorów punktu skupu i zawierają wzór nr K4a — „Zestawienie pomocnicze dla planu przewozów towarowych na kwartał....”, wzór nr K5 — „Plan przewozów towarowych na kwartał....” i wzór nr K6 — „Plan przewozu towarów kolejami normalnotorowymi na kwartał....”.

Wzory powyższe stanowią zsumowanie odpowiednich wzorów projektu planu punktu skupu.

Komplet wzorów K4a, K5 i K6 podpisanych przez Dyrektora Naczelnego CH (Ekspozytura) — stanowi projekt pla-

nu Centrali Handlowej. Wzory te sporządzane są w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w CH, a dwa pozostałe wręcza się na 30 dni przed planowanym kwartałem we właściwej komórce transportowej Ministerstwa.

Uwaga: Zjednoczenia Przemysłów, Ekspozytury Handlowe i równorzędnie organizacje pośrednie między bezpośrednim nadawcą masy towarowej do przewozu (zakładem, punktem skupu) z Centralnym Zarządem Przemysłu lub Centralą Handlową opracowują plany na wzorach i przy zachowaniu identycznych zasad co dla CZP lub CH.

W tym przypadku, wzory nr K1, K1a, K2 i K3 opracowuje się w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje w zakładzie czy punkcie skupu, a dwa przekazuje do Zjednoczenia (Ekspozytura). Zjednoczenie (Ekspozytura) przedstawiając swój plan CZP, wzgl. Centrali Handlowej jako załączniki przekazuje trzeci egzemplarz wzorów zakładu (punktu skupu). Załączniki te służą dla głębszej analizy planu dokonywanej przez CZP (CH). Terminy dla składania tych planów podane są w terminarzu (załącznik).

Organizacje te opracowują plany na podstawie polecenia właściwego ministerstwa.

C. Plan sporządzany przez ministerstwa.

5. Ministerstwa Gospodarcze na podstawie otrzymanych z CZP względnie CH projektów planów analizują dokładnie nadesłany materiał sprawdzając go pod względem merytorycznym i cyfrowym. W szczególności Ministerstwo sprawdza dane produkcyjne (względnie skupu), czy istnieje właściwie dokonany podział na środki transportowe oraz średni naładunek wagonu towarowego. W przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości należy dane skorygować.

Po przeanalizowaniu nadesłanych projektów planów i wprowadzeniu ewent. poprawek Ministerstwo opracuje projekt planu Ministerstwa na wzorze nr K7.

Wzór nr K7 sporządza się w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz wraz z kompletem wzorów CZP, wzgl. CH wręczony jest na 20 dni przed planowanym kwartałem w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dep. Komunikacji i Łączności), drugi (bez załączników) w Ministerstwie Kolei (Dep. Planowania).

D. Plan sporządzany przez Ministerstwo Kolei.

6. Na podstawie zgłoszeń poszczególnych resortów gospodarczych Ministerstwo Kolei opracowuje projekt planu przewozów towarowych na wzorach nr K8 i K9.

Na wzorze nr K8 sporządza MK projekt planu przewozów towarowych dla sieci PKP i na wzorze nr K9 — projekt planu przewozów towarowych dla poszczególnych Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych.

Projekt Planu PKP jest przystosowaniem zgłoszonych za potrzebowań do wstępnie ustalonej zdolności przewozowej na dany kwartał.

E. Zatwierdzanie planu kwartalnego.

7. Na 18 dni przed rozpoczęciem kwartału odbywa się w Ministerstwie Kolei z udziałem przedstawicieli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego konferencja, na której ustala się zdolność przewozową kolei na dany kwartał oraz wielkość przewozów zaplanowanych.

8. Następnego dnia, tj. na 17 dni przed kwartałem odbywa się w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departamencie Komunikacji i Łączności) konferencja, na której ustala się plan przewozów na dany kwartał. W konferencji biorą udział przedstawiciele Ministerstw Gospodarczych oraz Ministerstwa Kolei.

Projekt planu przewozów towarowych na dany kwartał opracowuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego na wzorze nr K10.

Na konferencji zatwierdza się plan przewozów towarowych wprowadzając ewentualne zmiany do zgłoszonych przez resorty gospodarcze — projektów planu. Z chwilą zatwierdzenia planu i wprowadzenia ew. poprawek do zgłoszonych projektów — plan staje się obowiązujący dla resortów gospodarczych i podległych im organizacji oraz dla Ministerstwa Kolei i placówek PKP.

9. Resorty gospodarcze niezwłocznie przekazują planu przewozów w dół swoim organizacjom, aż do zakładu produkcyjnego, wzgl. punktu skupu włącznie.

W przypadku, jeżeli plan danego resortu nie został zmieniony — Ministerstwo zawiadamia o tym podległe organizacje zaznaczając, że zgłoszone projekty planów są **obowiązującymi planami**.

W przypadku, jeżeli do projektu planu wprowadzono przy zatwierdzaniu zmiany — należy przekazać zmiany organizacjom podległym, które na podstawie otrzymanych z Ministerstwa limitów przewozowych przepracują te limity na podległe organizacje, aż do zakładu produkcyjnego i punktu skupu włącznie.

Tak więc po zatwierdzeniu planu:

- Ministerstwo Gospodarcze — przekazuje skorygowane dane Centralnym Zarządom Przemysłu i Centralom Handlowym w terminie na 14 dni przed planowanym kwartałem;
- Centralny Zarząd Przemysłu lub Centrala Handlowa przepracowuje otrzymany limit przewozowy z Ministerstwa na zakłady produkcyjne lub punkty skupu i w terminie na 3 dni przed planowanym kwartałem przekazuje zakładom i punktom skupu;
- w przypadkach, jeżeli planują przewozy również Zjednoczenia Przemysłu wzgl. Ekspozytury Handlowe — Centralny Zarząd Przemysłu (Centrala Handlowa) przepracowuje plan na Zjednoczenia lub na Ekspozytury i przekazuje im na 8 dni przed planowanym kwartałem.

10. Równolegle, po zatwierdzeniu planu kwartalnego, Ministerstwo Kolei wprowadza ewent. poprawki do projektu swego planu i na wzorze nr K9 — przesyła plany Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych w terminie na 8 dni przed kwartałem planowanym.

F. Plan sporządzany przez organizacje handlu zagranicznego.

Kwartałny plan przewozów towarowych dla obrotu zagranicznego sporządzają Centrale i Biura Handlu Zagranicznego oraz Ministerstwa Handlu Zagranicznego, wg instrukcji MHZ — przy zasadzie, że:

- cały eksport dokonywany kolejami normalnotorowymi bezpośrednio do krajów przeznaczenia, wzgl. do granicy Polski znajduje się w planach przewozowych odpowiednich organizacji przemysłowych lub skupu, a tym samym nie wchodzi do planu przewozowego Ministerstwa Handlu Zagranicznego;
- eksport dokonywany ze składów Central Handlu Zagranicznego planują Centrale Handlu Zagranicznego;
- cały import planowany jest przez Centrale i Biura Handlu Zagranicznego na podstawach określonych w instrukcji MHZ i wchodzi do Planu Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

6. Plan miesięczny.

1. Plan miesięczny jest opracowany w zasadzie na identycznych wzorach co plan kwartałny, dlatego też zasady sporządzania obu planów są podobne jak i przebieg planu jest podobny przy planie kwartalnym i miesięcznym. Dla ułatwienia numeracja wzorów planu miesięcznego i kwartalnego jest jednakowa, różni się tylko literą wzoru. Plan kwartałny posiada literę K, plan miesięczny — literę M.

Wszystkie wskazówki umieszczone w pkt. 5 „Plan kwartałny“ niniejszej instrukcji, odnoszą się również do planu miesięcznego.

W związku z tym, że plany na pierwszy miesiąc każdego kwartału byłyby sporządzane w tym samym terminie i na tych samych danych co plan kwartałny — plany miesięczne, tj. na miesiąc lipiec, październik, styczeń i kwiecień, nie będą **oddzielnie opracowane**. Cyfry planu na te miesiące będą cyframi odpowiedniego miesiąca planu kwartalnego.

A. Plan sporządzany przez organizacje przemysłowe.

2. Zakład przemysłowy opracuje na wzorach M1, M2 i M3 projekt planu przewozów na dany miesiąc. Wzory sporządzane są w dwóch egzemplarzach, wzór M3 — w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w zakładzie, drugi wręczany jest na odprawie na 30 dni przed planowanym miesiącem we właściwej komórce transportowej Centralnego Zarządu Przemysłu.

3. Na podstawie otrzymanych z zakładów projektów planów, po przeanalizowaniu ich i wprowadzeniu ew. poprawek CZ Przemysłu (Zjednoczenie) opracowuje projekt planu na wzorach nr M4, M5 i M6.

Wzory sporządzane są w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w CZP, a dwa pozostałe wręcza się na 23 dni przed planowanym miesiącem we właściwej komórce transportowej Ministerstwa.

B. Plan sporządzany przez organizacje skupu.

4. Punkt skupu opracowuje na wzorach nr M1a, M2 i M3 projekt planu przewozów towarowych na dany miesiąc. Wzory sporządzane są w dwóch egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje na punkcie, drugi — wręcza się na odprawie na 30 dni przed planowanym miesiącem we właściwej komórce transportowej Centrali Handlowej.

5. Na podstawie otrzymanych z podległych punktów skupu projektów planów i po przeanalizowaniu ich i wprowadzeniu ew. poprawek — Centrala Handlowa (Ekspozytura) opracowuje projekt planu na wzorach nr M1a, M5 i M6.

Wzory sporządzone są w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w CH, a dwa pozostałe wręczone są na 23 dni przed planowanym miesiącem we właściwej komórce transportowej ministerstwa.

Uwaga: Podobnie jak przy planowaniu kwartalnym wzory planowania miesięcznego dla Zjednoczeń Przemysłowych, Ekspozytur Handlowych i innych jednostek równorzędnych są identyczne z wzorami Centralnego Zarządu Przemysłu i Central Handlowych.

C. Plan sporządzany przez ministerstwa.

6. Na podstawie otrzymanych z Centralnych Zarządów Przemysłowych względnie Central Handlowych projektów planów, po przeanalizowaniu ich i wprowadzeniu ew. poprawek — Ministerstwo Gospodarcze opracowuje na wzorze nr M7 — projekt planu przewozów danego resortu.

Wzór nr M7 sporządza się w trzech egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w Ministerstwie, drugi wraz z kompletem wzorów CZP (CH) wręcza się w Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (Dep. Komunikacji i Łączności), trzeci bez załączników w Ministerstwie Kolei (Dep. Planowania) najpóźniej na 18 dni przed planowanym miesiącem.

D. Plan sporządzany przez organizacje handlu zagranicznego.

Miesięczny plan przewozów towarowych dla obrotu zagranicznego, podobnie jak kwartalny opracowywany jest przez Centrale i Biura Handlu Zagranicznego, firmę C. Hartwig i Ministerstwo Handlu Zagranicznego na podstawie **specjalnej instrukcji MIIZ** — przy zachowaniu zasad podobnych co przy planie kwartalnym, tzn.:

- cały eksport planowany do przewozu kolejami normalnotorowymi znajduje się w planie organizacji gospodarczych — produkujących względnie skupujących dany towar, a tym samym nie wchodzi do planu przewozowego Min. Handlu Zagranicznego z wyjątkiem towarów nadawanych ze składów Central Handlu Zagranicznego;
- cały import planowany do przewozu kolejami normalnotorowymi znajduje się w planie odpowiednich Central i Biur HZ, firmy C. Hartwig i Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

E. Plan sporządzany przez Ministerstwo Kolei.

7. Na podstawie otrzymanych z Ministerstw Gospodarczych projektów planu przewozów — Ministerstwo Kolei opracowuje projekt planu, przewozów dla sieci PKP na wzorze nr M8 oraz dla poszczególnych DOKP na wzorze nr M9.

F. Zatwierdzenie planu miesięcznego.

8. W dniu 12 każdego miesiąca, przed miesiącem planowanym, odbywa się w Ministerstwie Kolei z udziałem przedstawicieli PKPG konferencja, na której ustala się zdolność przewozową kolei na dany miesiąc oraz wielkość przewozów pozaplanowych.

9. W dniu 13 każdego miesiąca, przed miesiącem planowanym, odbywa się w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego konferencja, na której ustala się plan przewozów na dany miesiąc. Na konferencji są obecni przedstawiciele Ministerstw Gospodarczych i Ministerstwa Kolei.

Projekt planu przewozów na dany miesiąc opracowuje PKPG na wzorze nr M10.

Z chwilą zatwierdzenia planu i wprowadzenia ewent. poprawek do zgłoszonych projektów — plan staje się obowiązujący dla resortów gospodarczych i podległych im organizacji oraz dla Ministerstwa Kolei i placówek PKP.

10. Po zatwierdzeniu planu — Ministerstwo Kolei przekazuje plan poszczególnym Dyrekcjom Okręgowym KP na wzorze nr M9 — w terminie do dnia 21 każdego miesiąca przed miesiącem planowanym.

11. Równocześnie, po zatwierdzeniu planu — Ministerstwa Gospodarcze przekazują ustalone planem limity przewozowe swoim organizacjom, aż do zakładu, względnie punktu skupu włącznie. W przypadku, jeśli plan danego resortu czy w ramach resortu danego CZP, nie uległ zmianie — powiadamia się terenowe komórki o przyjęciu planu bez poprawek. W innym przypadku wprowadza się odpowiednie poprawki.

Tak więc po zatwierdzeniu planu miesięcznego:

- Ministerstwo Gospodarcze przekazuje (na wzorze nr M6) obowiązujący plan Centralnym Zarządem Przemysłu (Centralom Handlowym) w terminie do dnia 16 przed planowanym miesiącem;
- Centralny Zarząd Przemysłu (Centrala Handlowa) opracowuje otrzymany limit z Ministerstwa na zakłady wzgl. punkty skupu i w terminie do dnia 25 przed planowanym miesiącem (na wzorze nr M3) przekazuje zakładom (punktom);
- w przypadkach, jeżeli planują przewozy również Zjednoczenia Przemysłów (Ekspozytury Handlowe) — CZ Przemysłu (Centrala Handlowa) opracowuje limity i rozsyła je na te organizacje a te następnie na zakłady (punkty skupu);
- zakład produkcyjny (punkt skupu) na podstawie otrzymanego z CZ Przemysłu (Centrali Handlowej) lub Zjednoczenia (Ekspozytury) limitu przewozowego sprawdza posiadany plan przewozowy (wzór nr M3), wprowadza ewent. poprawki i wręcza wzór nr M3 zawiadawcy stacji kolejowej obsługującej dany zakład w terminie do dnia 27 miesiąca poprzedzającego miesiąc planowany;
- stacja kolejowa po otrzymaniu planów z poszczególnych zakładów na wzorach nr M3 — sporządza plan zbiorczy na wzorze nr M11 i w terminie do dnia 29 przed miesiącem planowanym przekazuje do Oddziału Eksploatacyjnego;
- Oddział Eksploatacyjny (PKP) po otrzymaniu zgłoszeń z poszczególnych stacji, sporządza zestawienie zbiorcze — plan naładunku dla Oddziału na wzorze nr M11, który w terminie jednodniowym przed miesiącem planowania przekazuje do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

Przekazywanie danych przez stacje kolejowe — Oddziałem Eksploatacyjnym oraz przez Oddziały Eksploatacyjne — Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych powinno się odbywać drogą telefoniczną i następnie dane te powinny być potwierdzone pisemnie.

12. Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych na podstawie otrzymanego z Oddziałów RMO materiałów sporządza zestawienie zbiorcze wg wzoru nr M11 i porównuje je z planem otrzymanym z Min. Kolei:

- w przypadku, jeżeli zapotrzebowanie poszczególnych Ministerstw jest równe zgłoszonym przez MK limitom przewozowym, względnie mniejsze od limitu albo nie przekracza o 5% limitu podanego przez MK — Dyrekcja Okręgowa KP przyjmuje zgłoszenia i wydaje stacjom zarządzenie o przyjęciu planu, zawiadamiając o powyższym MK;
- w przypadku, jeżeli zgłoszenia przekraczają określony przez MK limit przewozowy o przeszło 5% a nie kompensują się innymi, mniejszymi lub większymi zgłoszeniami w ramach DOKP, Dyrekcja Okręgowa KP zawiadamia o powyższym MK, podając jakie Ministerstwo przekroczyło limit i o ile.

Ministerstwo Kolei analizuje zgłoszone przez poszczególne DOKP zapotrzebowania przewozowe i w przypadkach koniecznych, po porozumieniu się z zainteresowanym Ministerstwem i PKPG, wydaje Dyrekcjom Okręgowym KP odpowiednie zarządzenia.

Po otrzymaniu decyzji o przyjęciu planu — stacje kolejowe powiadamiają o tym zakłady i punkty skupu.

7. Plan pięciodniowy.

1. Pięciodniowy plan naładunku na kolejach normalnotorowych opracowuje zakład przemysłowy, punkt skupu lub inny bezpośredni nadawca przesyłki całowagonowej na wzorze nr P1.

2. Dane zawarte w planie pięciodniowym, dotyczące wielkości naładunku oraz kierunku przewozu należy opracować na podstawie konkretnych zleceń wysyłkowych w odniesieniu do masy towarowej wysłanej w ramach obrotu towarowego na podstawie planu i decyzji władz zwierzchnich w odniesieniu do przewozów międzyzakładowych (w ramach cyklu produkcji) lub na podstawie decyzji kierownictwa zakładu w odniesieniu do przewozów gospodarczych.

3. Plan pięciodniowy sporządza się na wzorze nr P1 w dwóch egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz pozostaje w zakładzie (punkcie skupu), drugi w terminie na pięć dni przed każdą pięciodniówką wręcza się zawiadowcy stacji kolejowej obsługującej dany zakład.

4. Przyjęty przez stację plan pięciodniowy jest wiążący dla zakładu i stacji kolejowej i tylko uzasadnione, ważne przyczyny mogą usprawiedliwić niewykonanie planu, tzn. niepodstawienie odpowiednich wagonów względnie niewykorzystanie ich.

5. Na okres przejściowy utrzymuje się w mocy dotychczasowe zasady zamawiania wagonów towarowych określone przepisami PKP.

8. Uwagi końcowe.

Na podstawie zatwierdzonych planów: kwartalnego, miesięcznego i pięciodniowego — bezpośredni nadawcy masy towarowej wysyłają ładunki trzymając się następujących zasad:

- naładunek powinien być równomierny w okresie kwartału, miesiąca i możliwie pięciodniowym;
- każdy wagon towarowy powinien być wykorzystany do granic ładowności i nośności zgodnie z obowiązującymi przepisami PKP;
- praca naładunkowa (jak i wyładunkowa) powinna być zorganizowana w najszerszym zakresie w niedziele i święta.

Sporządzone i zatwierdzone plany przewozów towarowych są obowiązujące dla nadawcy i dla kolei. W przypadkach istnienia możliwości przewozowych na PKP — mogą być przyjęte do przewozu poza planem dodatkowo przesyłki.

W okresie przewozów jesiennych, tzn. od 1 września do 1 grudnia przekroczenie planu przewozów może być dokonane wyłącznie za zgodą Ministerstwa Kolei, a w przypadkach zasadniczo zmieniających plan — za zgodą PKPG. W związku z tym, przy planach miesięcznych:

1) przy powiększeniu planu należy, uzasadniając potrzebę zwiększenia planu, wystąpić niezwłocznie poprzez właściwe organizacje do Ministerstwa Kolei (Dep. Planowania) lub do PKPG (Dep. Komunikacji i Łączności) o zwiększenie planu.

Jeżeli sytuacja przewozowa pozwoli na to — zostaną dodatkowo przydzielone wagony — jeżeli nie — sprawę potrzeba rozwiązać przez użycie innych środków transportu albo przez złożenie towaru do magazynu. W przypadku przewidywanego niewykorzystania wagonów należy powyższe niezwłocznie zgłosić właściwemu Ministerstwu. Powyższy tryb obowiązuje tak przy zgłoszonej zmianie planu przewozów po jego zatwierdzeniu, przed rozpoczęciem planowanego miesiąca, jak i w trakcie wykonywania planu,

2) jeżeli w trakcie realizowania planu przewozów następuje zmiana planu przewozowego w miejscach nadania, bez zmiany globalnej wielkości umieszczonej w planie, tzn. następuje zmniejszenie naładunku na jednej stacji kolejowej, a zwiększenie na innej, w ramach jednej DOKP, wzgl. w różnych DOKP — istnieje możliwość przerzutu przyna-

nych planem limitów przewozowych; należy wtedy po zgłoszeniu w DOKP, w której limit nie będzie wykorzystany, uzyskać potwierdzenie, z ilu wagonów dana jednostka rezygnuje i z potwierdzeniem tym wystąpić do DOKP, w której limit będzie zwiększony. Wszelkie przerzuty limitu przed i w trakcie wykonywania planu należy załatwiać bezpośrednio z Dyrekcjami Okręgowymi Kolei Państwowych, powiadamiając o tym stacje (tzn. stację, na której limit będzie zmniejszony i stację, na której będzie zwiększony) oraz Ministerstwo Kolei (Dep. Planowania) i właściwe ministerstwo.

III. SPRAWOZDAWCZOŚĆ Z WYKONANIA PLANÓW

9. Tryb sporządzania sprawozdań.

1. Z wykonania planu przewozów towarów koleją normalnotorową powinna być prowadzona sprawozdawczość zarówno przez organa kolejowe jak i resorty gospodarcze.

2. **Sprawozdawczość nadawców — (resortów gosp.) wzór nr S1.**

Jednostki gospodarcze sporządzają sprawozdania z wykonania planu załadunku i nadania wagonów na PKP, za każdy miesiąc oddzielnie, wg wzoru nr S1.

Zakład lub przedsiębiorstwo, lub punkt skupu sporządza sprawozdanie (wg wzoru S1) w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz sprawozdania wysyła do Zjednoczenia, Centralnego Zarządu lub Centrali Handlowej w terminie 6 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego (tj. każdego 6 za miesiąc ubiegły).

Zjednoczenie, Centralny Zarząd lub Centrala Handlowa sporządza zbiorcze sprawozdanie również wg wzoru nr S1 i przesyła je do jednostki nadrzędnej, tj. Zjednoczenia Centralnego Zarządu Przemysłu, do dnia 12 po upływie miesiąca sprawozdawczego. Centralny Zarząd i Centrala Handlowa sporządza zbiorcze sprawozdanie i przesyła do właściwego Ministerstwa do dnia 18 po upływie miesiąca sprawozdawczego.

Ministerstwo sporządza ogólne sprawozdanie i przedkłada je w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Komunikacji i Łączności **do dnia 21 po upływie miesiąca sprawozdawczego.**

Do sprawozdania na każdym szczeblu powinno być dołączone krótkie objaśnienie charakteryzujące przebieg wykonania planów za miesiąc ubiegły.

3. Z uwagi na kilkustopniową strukturę organizacyjną w przemyśle i handlu w ramach resortów powyższe terminy mogą być zmienione przez właściwe Ministerstwo z tym, że ostatni termin złożenia sprawozdania do PKPG resorty traktować powinny jako obowiązujący.

4. **Sprawozdawczość kolei — wzór nr S2.**

Sprawozdawczość kolejowa powinna być prowadzona bieżąco, tj. codziennie z tym, że na szczeblu DOKP może być grupowana i przesyłana dekadami do Ministerstwa Kolei.

Z uwagi na konieczność wykorzystania sprawozdawczości obowiązującej w służbie ruchu ustala się jedynie formularz ogólnego sprawozdania, jaki Ministerstwo Kolei — Departament Planowania powinien przedłożyć w jednym egzemplarzu w PKPG w dniu 12 po upływie miesiąca sprawozdawczego.

Formularz ten przewiduje rozbieżność przewozów wg Ministerstw (nadawców) i DOKP, nadania oraz przewozy wg grup towarowych w tonach i wagonach (bez rozbieżności na poszczególne rodzaje wag).

5. W sprawozdaniach z wykonania miesięcznych planów przewozu zarówno kolei jak i nadawcy powinni podawać również przewozy nieplanowane, zaznaczając w uwagach przyczynę ich pominięcia w planach.

6. Sprawozdania opracowywane na każdym szczeblu organizacyjnym powinny być analizowane nie tylko w stosunku do planu miesięcznego, lecz powinny również służyć do analizy planów kwartalnych i innych.

W przypadkach, gdy wyniki przeprowadzonej analizy wskazują na zagrożenie planu kwartalnego lub rocznego, względnie wskazują na znaczne rozbieżności między planem a wykonaniem, należy podejmować energiczne kroki w kierunku należytego stawiania i wykonywania zadań planowych na odcinku przewozów towarowych.

139.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 158 z dnia 3 maja 1951 r.

zmieniające Instrukcję nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

W celu uproszczenia i przyśpieszenia opracowania założeń projektu oraz w związku z mającym częstokroć miejsce nadmiernym i niepotrzebnym rozszerzaniem treści założeń projektu zarządza się, co następuje:

§ 1. W Instrukcji PKPG nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 104 z dn. 3 maja 1950 r. wraz z późniejszymi zmianami (Biuletyn PKPG z 1950 r. nr 19, poz. 223, nr 23, poz. 265 i z 1951 r. nr 8, poz. 87), wprowadza się zmiany następujące:

1) skreśla się §§ 42 do 54, a na ich miejsce wprowadza się nowe §§ 42 do 47 w brzmieniu ustalonym w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia;

2) skreśla się §§ 104 do 110, a na ich miejsce wprowadza się nowe §§ 104 do 108 w brzmieniu ustalonym w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zainteresowani ministrowie wydadzą zarządzenia, upraszczające zasady sporządzania założeń projektu w ich zakresie, zgodnie ze zmianami, o których mowa w § 1 oraz prześlą ich odpisy w terminie do 25 maja 1951 r. do PKPG — Departament Budownictwa.

§ 3. Zmiany wprowadzone niniejszym zarządzeniem nie odnoszą się do założeń projektów już opracowanych, jak również do założeń będących w opracowaniu, zaawansowanych więcej niż 50%, założenia takie nie podlegają przeróbce.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 3 maja 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrzychowski**

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr 158
z dnia 3 maja 1951 r.

**Zasady sporządzania założeń projektu dla budownictwa
przemysłowego.**

§ 42. Założenia projektu budowy zakładu przemysłowego, powinny się składać z 2 części:

1) danych, będących podstawą do opracowania projektu wstępnego. Dane te stanowią właściwe założenia projektu i podlegają zatwierdzeniu przy rozpatrywaniu ich przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych. Wszelkie zmiany w tej części założeń są dozwolone jedynie za zgodą inwestora, który zatwierdził ostatecznie założenia projektu,

2) danych uzupełniających, o charakterze orientacyjnym, a stanowiących załącznik do właściwych założeń projektu. Dane te nie są ostatecznie wiążące dla biur projektów przy opracowaniu projektu wstępnego.

§ 43. Właściwe założenia projektu powinny zawierać:

1) przedmiot inwestycji,

2) uzasadnienie potrzeby inwestycji (celowość, wielkość, pilność),

3) określenie możliwości i przewidywania dalszej rozbudowy,

4) program produkcji (względnie usługi) jakościowy i ilościowy,

5) orientacyjną wartość rocznej produkcji,

6) dane o współpracy z innymi zakładami w zakresie produkcji,

7) wyszczególnienie oddziałów produkcyjnych ze wskazaniem zmianowości,

8) lokalizacja i krótki opis terenu pod budowę,

9) uzasadnienie wyboru terenu,

10) terminarz sporządzania dokumentacji technicznej,

11) orientacyjny harmonogram budowy i uruchomienie zakładu, ze wskazaniem etapów budowy i uruchomienia i podaniem efektów gospodarczych w poszczególnych etapach,

12) orientacyjny, wskaźnikowy koszt budowy,

13) orientacyjny plan finansowania budowy.

§ 44. Do właściwych założeń projektu należy dołączyć następujące załączniki:

1) oświadczenie Dep. Planowania właściwego ministerstwa lub upoważnionego inwestora naczelnego o celowości programu produkcyjnego w ramach Planu 6-letniego;

2) oświadczenie Dep. Inwestycji właściwego ministerstwa lub upoważnionego inwestora naczelnego o włączeniu inwestycji do planu inwestycyjnego 6-letniego oraz wskazania przydzielonych sum inwestycyjnych wg lat;

3) odpis zaświadczenia o uzgodnieniu lokalizacji ogólnej z Dep. Planów Terenowych i Lokalizacji (dla inwestycji grupy I), bądź z właściwą miejscowo wojewódzką komisją planowania gospodarczego. Odpis uzgodnienia lokalizacji szczegółowo z właściwym miejscowo wydziałem budownictwa przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Dla inwestycji grupy I uzgodnienie lokalizacji ogólnej i szczegółowej z czynnikami wojskowymi;

4) dla inwestycji grupy I — metryka lokalizacyjna;

5) przyrzeczenie przydziału terenu budowy lub analogiczny dokument;

6) oświadczenie Centralnego Zarządu Gazownictwa co do możliwości pokrycia zapotrzebowania na gaz (dla dużych konsumentów gazu);

7) oświadczenie Zjednoczenia Energetycznego, co do możliwości pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną;

8) oświadczenie Dyrekcji Wodociągów lub innych kompetentnych czynników co do możliwości zaopatrzenia zakładu w dostateczną ilość wody. W razie odmowy, wniosek co do innych sposobów pokrycia zapotrzebowania na wodę (studnie, pobór z rzeki itp.);

9) wyniki wierceń gruntu terenu, orzeczenie co do przydatności gruntu pod budowę i co do dopuszczalnego obciążenia gruntu. W wypadkach oczywistości dobrego gruntu — stwierdzenie tej oczywistości dokumentami (wiercenia gruntu są wtedy zbędne);

10) w przypadku lokalizacji terenu budowy nad rzeką, w razie potrzeby — stwierdzenie braku niebezpieczeństwa powodzi;

11) wyjaśnienia co do ilości i możliwości odprowadzenia wód deszczowych, sanitarnych oraz przemysłowych.

§ 45. Dane uzupełniające o charakterze orientacyjnym powinny zawierać:

1) orientacyjny plan terenu pod budowę (skala 1:1500 lub 1:1000) ew. z warstwicami co 1 metr oraz ze schematycznym i orientacyjnym naniesieniem obrysu budynków i sieci komunikacyjnej. Ewentualnie — współczynnik zabudowy;

2) plan orientacyjny okolicy (skala 1:5000 lub 1:25000) z naniesieniem terenu pod budowę oraz naniesieniem istniejących linii komunikacyjnych i sieci instalacyjnych znajdujących się poza terenem zakładu (sieć elektryczna, gazociąg, ew. parociąg, wodociąg, linia kolejowa, drogi itp.);

3) wyszczególnienie przewidywanych inwestycji w innych resortach, pozostających w związku z daną inwestycją, jak rozbudowa kolei, szos, dróg, regulacja rzek, wodociągów, kanalizacji, sieci elektrycznej itp.;

4) orientacyjną ilość dowożonych surowców i paliwa (w przypadku dużych transportów uzgodnioną z PKP);

5) wyjaśnienie co do bocznic kolejowej na terenie zakładu i połączenie jej z kolejami państwowymi, oświadczenie PKP (w razie potrzeby);

6) wyjaśnienie orientacyjne co do dróg kołowych na terenie zakładu i powiązanie ich z drogami kołowymi i publicznymi;

7) orientacyjna wielkość załogi (w tym ilość kobiet);

8) orientacyjne zapotrzebowanie na mieszkania robotnicze (z uzasadnieniem);

9) wyjaśnienia co do sposobów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych załogi uzgodnione z Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli (ZOR) oraz Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego;

10) w przypadku potrzeby, opis ośrodka wyszkolenia załogi, w uzgodnieniu z CUSZ;

11) orientacyjne zapotrzebowanie i sposób jego pokrycia na:

- a) paliwo (węgiel, gaz itp.),
- b) parę (dla dużych konsumentów),
- c) energię elektryczną i moc elektryczną,
- d) wodę,
- e) ważniejsze surowce i półfabrykaty;

12) orientacyjny opis metody produkcji;

13) orientacyjne wyszczególnienie wydziałów pomocniczych;

14) wstępne orientacyjne wskaźniki techniczno-ekonomiczne.

§ 48. Przy opracowywaniu założeń projektu kapitalnej odbudowy lub rozbudowy zakładu, należy do założeń dołączyć inwentaryzację tylko tych istniejących obiektów, które podlegają bezpośredniej rozbudowie lub modernizacji. Inwentaryzacja ta powinna być sporządzona tylko w takim zakresie, jaki jest niezbędnie potrzebny do opracowania projektu wstępnego.

Równocześnie należy w założeniach projektu podać bardzo krótki i zwarty opis całości rozbudowywanego lub modernizowanego zakładu.

§ 47. W powyższy sposób sporządzone założenia powinny zawierać 10 — 25 stronię zwięzłego, jasnego i wyczerpującego opracowania.

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr 158
z dnia 3 maja 1951 r.

Zasady sporządzania założeń projektu dla budownictwa ogólnego.

§ 104. Założenia projektów budownictwa ogólnego (mieszkaniowego, administracyjnego, socjalnego, budynków komunalnych i innych budynków o charakterze nieprzemysłowym) powinny składać się z 2 części:

1) danych, będących podstawą do opracowania projektu wstępnego. Dane te stanowią właściwe założenia projektu i podlegają zatwierdzeniu przy rozpatrywaniu ich przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych. Wszelkie zmiany

w tej części założeń są dozwolone jedynie za zgodą inwestora, który zatwierdził ostatecznie założenia projektu,

2) danych uzupełniających, o charakterze orientacyjnym, a stanowiących załącznik do właściwych założeń projektu. Dane te nie są ostatecznie wiążące dla biur projektowych przy opracowaniu projektu wstępnego.

§ 105. Właściwe założenia projektu powinny zawierać:

1) dokładnie sprecyzowany przedmiot inwestycji,

2) uzasadnienie potrzeby inwestycji (celowość, wielkość, pilność),

3) określenie ewentualnych możliwości dalszej rozbudowy (w razie potrzeby),

4) program użytkowy, zawierający:

a) wskaźniki liczbowe i ewentualnie wykaz pomieszczeń, warunkujące ogólne założenia powierzchni i objętości,

b) orientacyjną i postulowaną powierzchnię i objętość budynków,

c) orientacyjny opis wymaganego wyposażenia i instalacji,

5) krótki opis terenu pod budowę,

6) uzasadnienie wyboru terenu,

7) terminarz sporządzania dokumentacji technicznej,

8) orientacyjny harmonogram budowy i oddania do użytku budowli,

9) orientacyjny wskaźnikowy koszt budowy,

10) orientacyjny plan finansowy budowy.

§ 106. Do właściwych założeń projektu należy dołączyć następujące załączniki:

1) oświadczenie Dep. Inwestycji właściwego ministerstwa lub upoważnionego inwestora naczelnego, o włączeniu inwestycji do planu inwestycyjnego 6-letniego oraz wskazanie przydzielonych sum inwestycyjnych wg lat;

2) odpis zaświadczenia o uzgodnieniu lokalizacji ogólnej z Dep. Planów Terenowych i Lokalizacji (dla inwestycji grupy I), bądź z właściwą miejscowo wojewódzką komisją planowania gospodarczego; odpis uzgodnienia lokalizacji szczegółowej z właściwym miejscowo wydziałem budownictwa przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej;

3) przyrzeczenie przydziału terenu lub inny analogiczny dokument;

4) dane dotyczące planu zagospodarowania przestrzennego lub wytyczne planu, jak dane o planie prawomocnym, o dopuszczalnej zabudowie (rodzaj zabudowy) % zabudowy, gabaryt i inne warunki;

5) w miarę możliwości wyniki wierceń gruntu terenu, orzeczenie co do przydatności gruntu pod budowę i co do dopuszczalnego obciążenia gruntu; w przypadku oczywistości dobrego gruntu — stwierdzenie tej oczywistości dokumentami (w przypadku tym, wiercenie gruntu jest zbędne);

6) orientacyjne dane dotyczące uzbrojenia terenu (wodociąg, kanalizacja, dopływ prądu elektrycznego); oświadczenie władz o możliwości dołączenia się do sieci;

7) dane dotyczące koordynacji z innymi inwestorami w zakresie ew. wspólnych potrzeb, jak np. wspólne dojazdy, uzbrojenia terenu, podstacja transformatorów itp.;

8) w przypadku remontu lub odbudowy — dane dotyczące tytułu prawnego posiadania obiektu, stopień zniszczenia (w %, załączyć odpis orzeczenia władzy budowlanej), orientacyjny plan inwentaryzacji (załączyć rysunki);

9) ogólna charakterystyka budynków (rodzaj konstrukcji itp.).

§ 107. Dane uzupełniające o charakterze orientacyjnym powinny zawierać:

1) orientacyjny plan terenu budowy (skala 1:500 lub 1:1000) ew. z warstwicami, ze schematycznym i orientacyjnym naniesieniem obrysu budynków;

2) dla większych budowli — plan orientacyjny okolicy z naniesieniem terenu pod budowę oraz naniesieniem linii komunikacyjnych i sieci instalacyjnych znajdujących się poza terenem budowli (sieć elektryczna, gazociąg, wodociąg, drogi, kolej itp.);

3) wstępne orientacyjne porównawcze wskaźniki techniczno-ekonomiczne.

§ 108. W powyższy sposób sporządzone założenia powinny zawierać 10 — 15 stroniec zwięzłego, jasnego i wyczerpującego opracowania.

140.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 160 z dnia 4 maja 1951 r.

w sprawie planowania wewnątrzno-zakładowego.

W celu pogłębienia systemu planowania, zapewnienia równomierności i rytmiczności wykonania zadań planowych, wykorzystania ekonomicznych rezerw przedsiębiorstw oraz w celu stworzenia odpowiednich warunków załogom fabrycznym w walce o wykonanie i przekroczenie planów zakładów przemysłowych i obniżenie kosztów produkcji zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienieni Ministrowie powołają 3 — 5-osobowe zespoły dla zorganizowania planowania wewnątrzno-zakładowego w wytypowanych zakładach następujących gałęzi przemysłu:

1) Minister Górnictwa — dla zakładów przemysłu: węglowego i koksochemicznego;

2) Minister Przemysłu Ciężkiego — dla zakładów przemysłu: hutniczego, obrabiarkowego, taboru kolejowego, motoryzacyjnego i maszyn elektrycznych;

3) Minister Przemysłu Chemicznego — dla zakładów przemysłu: syntezy chemicznej, gumowego, włókien sztucznych, papierniczego i barwników;

4) Minister Przemysłu Lekkiego — dla zakładów przemysłu: bawełnianego, wełnianego, jedwabniczo - galanteryjnego, skórzanego, odzieżowego i cementowego;

5) Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego — dla zakładów przemysłu: cukrowniczego, tłuszczowego, spirytusowego, tytoniowego i cukierniczego;

6) Minister Handlu Wewnętrznego — dla zakładów przemysłu mięsnego.

§ 2. Do zadań zespołów, o których mowa w § 1, należy:

1) zapoznanie się w wytypowanym zakładzie przemysłowym z istniejącym systemem opracowania planu techniczno-przemysłowo-finansowego i jego wzorami;

2) przeprowadzanie ewentualne korekty w systemie sporządzania planu techniczno-przemysłowo-finansowego zakładu w celu dostosowania go do obowiązujących instrukcji PKPG oraz właściwego ministerstwa i do potrzeb planowania wewnątrzno-zakładowego;

3) zbadanie dotychczasowego systemu oddzielnych elementów planowania wewnątrzno-zakładowego;

4) przeanalizowanie wszystkich materiałów dotyczących pierwiastkowej dokumentacji technicznej, materiałowej i finansowej;

5) zbadanie trybu obiegu dokumentacji pierwiastkowej oraz jego systemu sprawności w praktycznym zastosowaniu w poszczególnych wydziałach i w całości zakładu;

6) poddanie wymieniowych w punktach 1) — 5) materiałów krytycznej analizie, tak pod względem formalnym jak i merytorycznym, co do celowości i użyteczności dla gospodarki zakładu, ze szczególnym uwzględnieniem dostosowania ich do potrzeb planowania wewnątrzno-zakładowego;

7) zapoznanie się z literaturą radziecką z dziedziny planowania wewnątrzno-zakładowego, tak swojej branży jak i branż pokrewnych;

8) opracowanie wzorów z odpowiednią instrukcją dla wydziałowych planów techniczno-przemysłowo-finansowych, zróżnicowanych w zależności od charakteru danego wydziału;

9) opracowanie metod i wzorów dla planów wewnątrzno-zakładowych, uwzględniających organizację oraz zadanie ustalone w planie dla poszczególnych miejsc pracy w określonym czasie;

10) opracowanie całokształtu wzorów sprawozdań operatywnych wraz z instrukcją dla poszczególnych wydziałów fabrycznych;

11) opracowanie systemu sprawozdawczości wewnątrzno-wydziałowej (wzory, terminarze, instrukcje);

12) uporządkowanie obiegu dokumentacji pierwiastkowej, dostosowanej do potrzeb planowania wewnątrzno-zakładowego;

13) opracowanie projektu organizacji służby planowania w administracji ogólnozakładowej i w wydziałach fabrycznych;

14) ustalenie sposobu organizacji służby dyspozycyjnej w zakładzie, w celu ustalenia odpowiedzialności za regulowanie przebiegu wykonywania planu produkcyjnego;

15) przygotowanie wytycznych co do możliwości przystosowania opracowanego systemu w innych zakładach przemysłowych tej samej branży.

§ 3. 1. Na podstawie prac wymienionych w § 2 zespoły opracują całokształt zagadnień związanych z planowaniem wewnątrzno-zakładowym (instrukcje wraz z wzorami).

2. Opracowania, o których mowa w ust. 1 powinny być przedstawione właściwemu ministrowi do wstępnego zatwierdzenia.

§ 4. Ministrowie wymienieni w § 1 zorganizują narady w zakładach, dla których został opracowany system planowania wewnątrzno-zakładowego z udziałem przedstawicieli zakładów przemysłowych danej gałęzi przemysłu oraz przemysłów pokrewnych, w celu przedyskutowania wstępnie zatwierdzonych opracowań zespołów.

§ 5. 1. Opracowania, uwzględniające wyniki dyskusji powinny być przesłane do ministerstwa dla ostatecznego zatwierdzenia.

2. Zatwierdzone opracowania powinny być przesłane do właściwych departamentów przemysłowych PKPG.

§ 6. Ministerstwa opracują w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r. harmonogramy wprowadzenia planowania wewnątrzno-zakładowego dla wytypowanych w § 1 przemysłów i odpisy tych harmonogramów prześlą do właściwych departamentów przemysłu PKPG.

§ 7. Wymienione w § 6 harmonogramy powinny być tak opracowane, aby można było wprowadzić planowanie wewnątrzno-zakładowe dla gałęzi przemysłów wytypowanych w § 1 najpóźniej od początku IV kwartału 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

H. Mine

141.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 167 z dnia 7 maja 1951 r.

w sprawie powierzenia Zjednoczeniu Przemysłu Muzycznego zbiórki i gospodarowania użytymi płytami gramofonowymi.

W celu zapewnienia przemysłowi fonograficznemu dopływu surowca krajowego do produkcji płyt gramofonowych, a w szczególności biorąc pod uwagę:

1) konieczność jak największego uniezależnienia przemysłu fonograficznego od importu surowców zagranicznych,

2) konieczność uruchomienia zużytych płyt gramofonowych od marnotrawienia i niszczenia, zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Kultury i Sztuki, Przemysłu Lekkiego i Oświaty, co następuje:

§ 1. Centrala Odpadków Użytkowych uprawniona z mocy § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 283) do gospodarowania odpadkami użytkowymi na zasadach wyłączności — niezależnie od akcji prowadzonej we własnym zakresie powierzy Zjednoczeniu Przemysłu Muzycznego zbiórkę zużytych płyt gramofonowych.

§ 2. Minister Kultury i Sztuki poleci Zjednoczeniu Przemysłu Muzycznego zorganizowanie odpłatnej zbiórki zużytych płyt gramofonowych przy pomocy organizacji społecznych.

§ 3. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Oświaty zarządzi zorganizowanie odpłatnej zbiórki zużytych płyt gramofonowych przez młodzież szkolną.

§ 4. Dla wykonania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie zbiórki i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz. U. R. P. nr 38, poz. 280) w zakresie zużytych płyt gramofonowych, zainteresowani ministrowie poleca jednostkom podległym dokonanie przeglądu, wysortowanie i zaofiarowanie do skupu zużytych płyt gramofonowych do punktów skupu ustalonych przez Zjednoczenie Przemysłu Muzycznego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER KULTURY I SZTUKI	St. Dybowski
MINISTER OŚWIATY	W. Jarosiński
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO	E. Stawiński

142.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 27 kwietnia 1951 r.

(znak IN1C-02-30)

w sprawie obowiązku przestrzegania limitów inwestycyjnych, ustalonych w Planie 6-letnim, przy pracach przygotowawczych nad projektem Planu Inwestycyjnego na 1952 r. i pracach nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego otrzymuje liczne pisma od inwestorów, zawierające postulat przy-

znania na 1952 rok limitów inwestycyjnych, przekraczających ustalenia Planu Sześcioletniego. Inwestorzy powołują się przy tym z reguły na zwiększenie zakresu zadań produkcyjnych i usługowych w stosunku do wskaźników Planu.

W związku z powyższym Departament Inwestycji wyjaśnia, co następuje:

1) Przy wstępnych pracach przygotowawczych nad Planem Inwestycyjnym na rok 1952 oraz przy pracach nad 6-letnimi planami rozwoju gospodarczego, inwestorzy obowiązani są stosować się ściśle do ustaleń Planu 6-letniego.

W szczególności limity Planu 6-letniego przesłane w sierpniu 1950 r. resortom przez Departament Koordynacji PKPG powinny stanowić podstawę dla opracowania „planów rozdziału robót budowlanych“, których obowiązek opracowania przewiduje Instrukcja w sprawie sześcioletnich planów rozwoju gospodarczego.

2) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ograniczona jest limitami inwestycyjnymi, ustalonymi w Planie 6-letnim.

3) Limity Planu 6-letniego dla 1952 r. należy przeliczyć na ceny 1951 r. stosując mnożnik 0,35 to znaczy zmniejszając kwoty planu o 5% z tytułu obniżki cen dóbr inwestycyjnych między okresem sporządzania Planu 6-letniego (kwiecień — lipiec 1950 roku) i okresem wstępnych prac przygotowawczych do Planu Inwestycyjnego na rok 1952 (kwiecień — lipiec 1951 roku).

Jednocześnie przypomina się, że Plan 6-letni opracowany był w dawnym pieniądzu, wobec czego należy przeliczyć go w obowiązującym stosunku 100 zł dawne = 3 zł nowe.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Inż. M. Bartnicki

143.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT HANDLU**

z dnia 3 maja 1951 r.

(znak HA3A-01-C/11)

w sprawie wykładni § 3 zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 72 z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych w zakresie eksportu i importu nieinwestycyjnego.

W związku z zapytaniem w przedmiocie szczególności rozdzielników, o których mowa w § 3 wymienionego zarządzenia (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 80) Departament Handlu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Departamentem Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG wyjaśnia, że rozdzielniki te co do swojej szczególności powinny obejmować dostawców lub odbiorców krajowych na szczeblu centralnych zarządów w zainteresowanych ministerstwach, central zaopatrzenia materiałowego lub jednostek równorzędnych — bez dalszego wyszczególniania zakładów produkcyjnych.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU inż. K. Grzywicki

144.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ
KULTURALNYCH I SOCJALNYCH**

z dnia 4 maja 1951 r.

(znak S05-B-11-9)

**w sprawie przekazywania opłat rodziców za korzystanie
z domów zdrowia dziecka.**

W związku z postanowieniem § 6, ust. 5 zarządzenia Nr 57 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lutego 1951 r. (Biul. PKPG nr 6, poz. 66), PKPG wyjaśnia, że opłaty rodziców za korzystanie przez dzieci z domów zdrowia powinny być przekazywane przez zakłady pracy oraz prezydium gminnych rad narodowych raz na miesiąc w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc bieżący do terytorialnego oddziału Narodowego Banku Polskiego na dochód Skarbu Państwa cz. 26 — Ministerstwo Zdrowia — grupa VI, dział 5, tytuł 4 § 26 „Odpłatność za dzieci w domach zdrowia dziecka“.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr E. Pąrszewska

145.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA**

z dnia 8 maja 1951 roku

(znak BU2H-01-42)

**w sprawie wyjaśnienia zarządzenia o trybie zlecania wy-
konania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwe-
stycyjnego.**

W związku z mylną interpretacją w terenie postanowień § 3 ust. 2 i § 13 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 13J z dnia 27 lipca 1950 roku w sprawie trybu zlecania wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG nr 17 poz. 194) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego Departament Budownictwa wyjaśnia, co następuje:

§ 3 ust. 2 wyżej cytowanego zarządzenia zabrania udzielania zleceń na wykonanie dokumentacji technicznej pracownikom uspołecznionych biur projektów bez względu na charakter ich zatrudnienia.

Upoważnienie zawarte w § 13 ust. 1 tego zarządzenia dotyczyć może wyłącznie warunków udzielenia zleceń opracowania dokumentacji technicznej, nie może natomiast być podstawą do odstąpienia od zasady wyrażonej w § 3 ust. 2.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. M. Małachowski

**POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE
„POLGOS”
WARSZAWA**

USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Przepisy o ustalaniu i kontroli cen.	Tom I.	Cena zł 15.—
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Przepisy dotyczące dostaw i robót.	Tom II.	Cena zł 21.—
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Nabywanie i przekazywanie nieruchomości dla realizacji narodowych planów gospodarczych.	Tom III.	Cena zł 20.—
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Umowy planowe.	Tom IV.	Cena zł 25.—
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Przepisy o wynalazkach, wzorach i znakach towarowych.	Tom V.	Cena zł 20.—
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Arbitraż gospodarczy.	Tom VI.	w druku
USTAWODAWSTWO GOSPODARCZE. Teksty. Przepisy o lokalach i mieszkaniach.	Tom VII.	Cena zł 23.—

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zam. 1797 z dn. 18.5.51 r. Nakład 13.500 egz. Ukończono w maju 1951. Druk „Prasa Demokratyczna“.

Papier. druk sat. VII kl. 61×86/60 gr.

2 - B - 31850